

Det Anarkistiska Biblioteket

Vad håller vi på med egentligen?

En anarkistisk och specifistisk kritik av Förbundet
Allt åt alla

Vira Mäki

Vira Mäki
Vad håller vi på med egentligen?
En anarkistisk och specifistisk kritik av Förbundet Allt åt alla
2024

sv.anarchistlibraries.net

2024

En före detta medlem i Allt åt alla Uppsala kommer tillbaka för att avsluta jobbet. I den här texten kritiserar Vira, numera i Svarta Katten, Förbundet Allt åt alla från ett anarkistisk och specifistiskt perspektiv och tecknar en väg framåt för hur den utomparlamentariska rörelsen kan arbeta. Artikeln publicerades ursprungligen år 2024 i nummer 14: Strategier av Svärm, Förbundet Allt åt allas magasin. Artikeln, tillsammans med resten av numret, finns att läsa på alltatalla.se. Detta är den andra upplagan i tryckt form, nu med en bibliografi och mindre typografiska justeringar.

Inledning

“Det gamla har dött och det nya har ännu inte fötts. Det innebär att vi inte vet hur det som fungerar kommer att se ut. Därför måste vårt sociala fack ha ett undersökande och nyfiket förhållningssätt till politik. Med nyfikenhet menar vi en vilja att justera våra sätt att arbeta i förhållande till förändringar i samhället eller vad vi ser fungerar. Att vara nyfiken är att våga testa nya sätt att prata om eller göra politik. Svaren på frågorna om vad människors drivkrafter är, hur vi kan organisera folk och hur vi ska vinna tillsammans hittar vi när vi är nyfikna tillsammans.”

– Förbundet Allt åt allas strategi

Min första Allt åt alla-kongress i Malmö 2022 lämnade mig med många tankar och en del bitterhet. Förenklat så fanns det en falang som förespråkade decentralisering och lokalautonomi, som jag själv tillhörde, samtidigt som en annan förespråkade centralisering och ökade befogenheter åt Förbundet att bestämma över lokalgrupperna. Hur kunde gapet vara så stort mellan vad folk såg som vägen framåt?

Att skapa en brygga mellan dessa strömningar var något som jag då kände var lönlöst. Gapet var för stort, det var för mycket jobb. Det var för många diskussioner som behövde ske om det jag redan tog för givet och som jag upplevde rörelsen redan hade listat ut för hundra år sedan. Textens syfte är därför delvis personligt, att jag själv äntligen ska försöka sätta i ord de tankar och diskussioner jag haft de senaste två åren. Texten är också ett väl menat försök att bidra till denna interndebatt inom Förbundet Allt åt alla, och förhoppningsvis andra delar av den utomparlamentariska vänstern.

Mitt mål med texten är att ge specifismens¹ svar på de strategiska frågor som Förbundet Allt åt alla stöter på. Jag menar att vi begår ett stort misstag om vi låtsas att vi inte har någon som helst aning om hur vad som fungerar kan se ut. Vi måste kunna ta del av och lära oss från de många erfarenheter från alla de tidigare kamper för frihet och självbestämmande. Nyfikenhet till all ära så börjar det bli dags att kunna ge ett tillfredsställande svar på frågorna: "Vad håller vi på med egentligen?" och den ännu viktigare frågan "Vad borde vi hålla på med?".

Ideologisk- eller massorganisation

"Vårt sociala fack är en demokrati- och rättviserörelse som driver politiska frågor som kan lösa de problem som kapitalismen skapar för människor i vår vardag. Vi vill organisera människor i det sociala facket och skapa förutsättningar för kollektiv handling som förändrar våra horisonter för vad som är politiskt möjligt. Genom tillit och förtroende, mängd och massa ska vårt sociala fack utgöra en del av en social rörelse som upplöser exploateringen i samhället och bygger en reell demokrati underifrån."

– Förbundet Allt åt allas strategi

Förbundet Allt åt alla strävar samtidigt åt att vara ett "socialt fack" och en "rörelse", men i verkligheten är det ett försök till en blandning av vad vi kan kalla en ideologisk-politisk organisation och en massorganisation.² Dessa olika typer av inriktningar skapar motsättningar när de ska samexistera inom en och samma organisation.

Antingen lutar Förbundet mer åt det ideologiskt-politiska hållet och samlar folk utifrån en gemensam ideologi. Detta i syfte att skapa en gemensam teoretisk grund varifrån det går att utforma strategi för intervenering i samhället. Däremot kommer den då att exkludera de inom arbetarklassen som kanske håller med om Förbundets praktiker och kortsiktiga mål, men som ännu inte är helt övertygade revolutionärer och därför inte vill

¹ Specifism (från *especificismo*) är en anarkistisk organisationsteori- och praktik. Specifismen vidhåller behovet för anarkister att organisera sig i egna anarkistiska organisationer med en enhet i teori och praktik (specifika anarkistiska organisationer, därav namnet). Samtidigt är organisationernas medlemmar aktivt involverade i sociala rörelser, i syfte att bygga upp dem och radikaliserar dem. För en introduktion till specifism se texten *Especificismo: The anarchist praxis of building popular movements and revolutionary organization in South America* av Adam Weaver.

² En uppdelning som görs inom organisatorisk dualism – ett synsätt inom anarkismen som förespråkar aktivitet i både sociala rörelser, organisering utifrån gemensamma behov och intressen, och politiska organisationer, organisering utifrån en gemensam ideologi. För en genomgång av organisatorisk dualism i kontrast med andra organiseringstyper inom anarkismen se *Organisational Issues Within Anarchism* av Felipe Corrêa.

skriva under på en kommunistisk plattform³. Detta är en tendens vi redan ser idag då Allt åt alla enbart samlar kommunister av olika inriktningar. Förbundet kan därför inte leva upp till idén om att vara det sociala facket då det endast organiserar de som redan är ideologiskt övertygade.

Det andra alternativet är att Förbundet lutar sig mer åt att vara en massorganisation som samlar folk utifrån deras gemensamma klassintressen. Detta i syfte att tillsammans lösa medlemmarnas gemensamma problem och uppfylla gemensamma behov. För att inkludera så många som möjligt i denna typ av organisation måste dess ideologiska program breddas och oundvikligen vattnas ut. Detta ser vi redan tendenser på inom Allt åt alla, som inte tar tydliga ståndpunkter i sin politik. Plattformen och strategin redogör för strävan efter ett "klasslöst samhälle", upplösa "exploateringen i samhället" och att bygga en "reell demokrati underifrån". Samtliga mål är förstås eftersträvansvärda, dock är de inte tillräckligt konkretiserade för att kunna ge en tydlig bild av vart Förbundet är på väg eller vad det ska göra för att ta sig dit.

Ett urvattnat program leder till ett genomgående problem i Förbundets strategi som blir alldeles för vag och lämnar ovisshet till vilka praktiker det bör hålla sig till. Denna vaghet hör jag gång på gång ursäktas med Förbundets "nyfikenhet" och att "vi inte vet vad som fungerar". Men denna nyfikenhet bör, och uppges att den ska, leda till konkretisering av vilka praktiker som används. Istället menar jag att Förbundet i bästa fall återupptäcker hjulet och i värsta fall bara hamnar i samma gamla banor av aktivistiska enfrågekampanjer och svensk föreningsdemokrati.

"Den traditionella arbetarrörelsens organisationer, på både nationell och internationell nivå, har blivit passé. Idag representerar de främst olika synsätt på hur kapitalismen ska förvaltas. Den traditionella vänstern saknar också resurser och verktyg att svara på den nya sociala verklighet som formats de senaste decennierna. De har sett arbetsplatsen och parlamentet som sina huvudsakliga politiska arenor men vi menar att idag går konfliktlinjerna genom alla samhällets delar – i vardagslivet självt. Inte heller har den aktivistiska politiken med utgångspunkt i små aktivistgrupper lyckats genomföra stora sociala förändringar. Vi behöver hitta en politisk form som bryter dessa begränsningar."

– Förbundet Allt åt allas strategi

³ Ur Förbundet Allt åt allas plattform: "Vårt mål är ett klasslöst samhälle organiserat efter principen: av var och en efter förmåga, åt var och en efter behov.", en beskrivning av ett kommunistiskt samhälle utan att använda begreppet.

Det är bland annat dessa problem vi hoppades finna lösningar på i våra studier av våra internationella kamraters erfarenheter och vilka lösningar de funnit på problem som liknar våra egna. Genom det har vi hittat till specifismen och det är på de grunderna vi har valt att starta Svarta Katten.

Kontakta oss på socialanarkism@proton.me eller på vår instagram [@socialanarkism](https://www.instagram.com/socialanarkism).

Den politiska form som bryter dessa begränsningar finns redan och har funnits inom den anarkistiska rörelsens sen dess begynnelse.⁴ För ett mer samtida exempel på hur det kan se ut tittar vi till specifismens svar på detta organisatoriska dilemma. Lösningen finns i att dela upp dessa två sätt att organisera sig: att bilda en egen ideologisk-politisk organisation utifrån en gemensam ideologi och för dess medlemmar att aktivera sig i sociala rörelser genom att bygga upp och stärka massorganisationer. Uppdelningen möjliggör för den ideologisk-politiska organisationen att specificera sitt program, istället för att vattna ur, och successivt bilda en klarare bild av sina mål och hur den tar sig dit. Samtidigt kan dess medlemmar verka inom sociala rörelser i alla delar av samhället: på arbetsplatsen, i grannskapen, i klimatrörelsen och så vidare. Detta gör att organisationen undviker att bli en liten aktivistgrupp som endast riktar sig inåt, eftersom det är i massorna som organisationens dagliga praktik sker. Genom att arbetet för det mesta sker inom sociala rörelser behåller den och dess medlemmar kopplingen till massorna. I följande avsnitt ska vi därför titta närmare på Förbundet Allt åt allas dagliga praktik, min kritik av den och vad vi kan lära oss från specifismen för att hitta en bättre väg framåt.

Strategi och daglig praktik

“När vi börjat formulera svar på nyfikna frågor så intervenerar vi i konflikter med antagonistiska reformer. Det betyder att vi ställer politiska krav som skjuter på horisonten för vad som anses politiskt möjligt. Det handlar om att identifiera gränserna för politiken och bryta dem. Syftet med antagonistiska reformer är att mobilisera människor och flytta på uppfattningar om vad som är möjligt att uppnå. Våra mål är samhällsomvälvande därför måste vi begära det omöjliga.”

– Förbundet Allt åt allas strategi

Det tydliggörs inte i strategin vilka det är som kräver dessa antagonistiska reformer. Tittar vi till hur delar av Förbundet Allt åt alla agerat i praktiken så kan vi anta att det är Förbundet själv som gör det, med kampanjen Frys Hyran som ett exempel på en sådan reform. Denna kampanj visar på svagheten i att ställa krav på så kallade ”antagonistiska reformer” som aktörer utanför en social rörelse, snarare än inifrån som en del av

⁴ Det första exemplet på detta ser vi i The Alliance (ideologisk-politisk organisation) som arbetade inom den första Internationalen (massorganisation). För mer om denna politiska form, organisatorisk dualism, se kapitel 10: *Organizational Dualism: Form Bakunin to the Platform in Means and Ends: The Revolutionary Practice of Anarchism in Europe and the United States* av Zoe Baker.

den. Kampanjen tar ej hänsyn till den egna makten, som inte i närheten når upp till att faktiskt kunna fullfölja kravet.

Målet om en fryst hyra kan tyckas ligga inom räckhåll, det har ju fungerat på andra platser runtom världen. Det som då glöms bort är att detta krav inte skedde i ett organisatoriskt vakuum – något den svenska kontexten kan liknas till med en nästintill total avsaknad av självorganisering inom hyresgäströrelsen. Utanför Sverige har kravet istället kommit direkt från själva hyresgäströrelsen, där hyresgäster organiserat sig för att själva ta agensen i sin vardag. För oss här i Sverige saknas mycket av den organiseringen. Kravet om en fryst hyra blir lika omöjligt idag som när kampanjen började. Att förmedla ett budskap genom sociala medier, affischering och flygbladsutdelning är i sig inte att bygga makt, att vara med och organisera hyresgäster i sina grannskap är det.

Fortsättningsvis så flyttar inte kravet på horisonten för vad som är möjligt. Dessa ”krav” kan mer korrekt ses som vädjanden till rådande maktstrukturer med bristen på en motmakt kapabel att ställa dem. Det är också av samma typ som redan görs av existerande svenska NGOs. Det är bara att önska en större del av kakan, när målet är att ta över hela bageriet. Det enda som kan göra det möjligt är självorganisering, att bygga mer och mer makt som direkt förvaltas av människorna själva. Först när denna typ av makt växer sig starkare och kan börja utövas blir det omöjliga plötsligt möjligt.

“It is true that there is [in the people] a great elementary force, a force that without any doubt is superior to [that of] the government, and to [that of] the ruling classes taken together; but without organisation an elementary force is not a real force. It is this indisputable advantage of organised force over the elementary force of the people on which is based the force of the state. Thus, the problem is not knowing whether they [the people] can rise up, but whether they are capable of building an organisation that gives them the means to arrive at a victorious end – not by a fortuitous victory, but a prolonged and final triumph.”

– **Mikhail Bakunin**

Specifister förstår sociala rörelser som de frön ur vilka den totala självorganiseringen av samhället⁵ kan gro. Sociala rörelser växer fram ur män-

⁵ För att vara specifik med mitt ordval används “total självorganisering av samhället” eller bara “total självorganisering” i den här texten för vad som också kallas socialism, frihetlig socialism, den fria associationen av producenter... kärt barn har många namn. Målet är att makten i samhället ska ligga i människors egna händer – att ta över hela bageriet. För en mer ingående beskrivning av detta slutmål se Kapitel 5: *Final Objectives: Social Revolution*

ter nåtts längs vägen. Vi måste kunna lära oss av dem för att sedan bygga vidare på dem.

Therefore, the subject is not whether we accomplish Anarchy today, tomorrow or within ten centuries, but that we walk toward Anarchy today, tomorrow and always.

– **Errico Malatesta**

Bibliografi

Adam Weaver. *Especifismo: The anarchist praxis of building popular movements and revolutionary organization in South America*. <https://blackrosefed.org/especificismo-weaver/>

Federação Anarquista do Rio de Janeiro (FARJ). *Social Anarchism and Organisation*. https://zabalazabooks.net/wp-content/uploads/2012/03/social_anarchism_and_organisation_farj_en.pdf

Felipe Corrêa (översättning Enrique Guerrero-López). *Create a Strong People: Discussions on Popular Power*. <https://blackrosefed.org/create-a-strong-people-discussions-on-popular-power/>

Felipe Corrêa. *Organisational Issues Within Anarchism*. <https://blackrosefed.org/organizational-issues-within-anarchism/>

Förbundet Allt åt alla. *Förbundet Allt åt allas Strategi: Antagen av kongressen 2021*. <https://alltatalla.se/wp-content/uploads/2022/05/Allt-at-allas-strategi.pdf>

Förbundet Allt åt alla. *Vår Plattform*. <https://alltatalla.se/forbundet/>

Jasper Conner. *Toward A Student Unionism*. <https://libcom.org/article/toward-student-unionism>

Zoe Baker. *Means and Ends: The Revolutionary Practice of Anarchism in Europe and the United States*. AK Press.

Svarta Katten

Svarta Katten är en anarkistisk kommunistisk och specifistisk organisation i Uppsala.

Vi som är med i Svarta Katten kommer från olika bakgrunder i den anarkistiska rörelsen tillsammans med engagemang i olika sociala rörelser: i våra grannskap, i arbetarrörelsen, i Palestinarörelsen, i klimatrörelsen och i queerrörelsen.

Det som vi har saknat och sett ett behov av är ett samlat strategiskt arbete i de kamper vi varit en del av. Våra tidigare projekt har saknat en tydlig riktning och genomgående analys av hur vi ska arbeta idag för att ta oss dit vi vill. Flera av projekten har varit för inåtriktade och trots att en vilja har funnits så har de misslyckats med att aktivera människor att organisera sig i sin vardag.

aktioner under examensveckan. Med ett revolutionärt perspektiv förstår människor att kampen är långt ifrån över.

Avslutande ord

För min egen del har jag börjat bedriva kamper i de sociala rörelserna i min vardag, på universitet, på mitt sommarjobb och i grannskapet där jag bor. Däremot har jag sedan tidigt detta år börjat göra det utanför Allt åt alla, då jag ser det som mer fruktsamt att ha en starkare gemensam grund för ideologisk-politisk organisering.

Det betyder inte att jag förkastar Förbundet Allt åt alla som projekt. Nu, liksom när jag gick med, så tycker jag att ni gör viktiga analyser, som att inse att det är genom långsiktig organisering våra idéer växer sig starkast. Därtill bedrivs det många projekt inom Förbundet Allt åt alla som redan stämmer väl överens med vad jag argumenterar för i den här texten. Jag medger att min inblick i lokalgrupperna i syd är betydligt sämre och att det kan finnas projekt även där som bedrivs på de sätt jag beskriver. Därför lyfter jag främst Allt åt alla Stockholm där flera medlemmar i lokalgruppen utför ett effektivt exempel på social insertion både inom det syndikalistiska facket såväl som inom klimatrörelsen.¹⁰

Men genom att sätta praktik i en fördjupad teoretisk kontext kan vi dra lärdomar från våra kamrater i rörelsen och nå en klarhet i vad vi gör. Då kan vi börja besvara frågan "vad håller vi på med egentligen?", och den ännu viktigare frågan: "Vad borde vi hålla på med?". Den här texten var mitt försök till att göra just det, med Förbundet Allt åt allas strategi som utgångspunkt. Liknande kritik, om inte ännu hårdare, kan förstås tillämpas på resten av den utomparlamentariska vänstern, inklusive den anarkistiska rörelsen. Vi måste bli bättre på att faktiskt finnas med och slåss sida vid sida med andra i sociala rörelser och inte längre förstå oss själva som "aktivister", agenter som agerar utifrån. Men vi kan inte låta vår ideologi gå förlorad, därför bör vi samtidigt vara organiserade med likasinnade och i samförstånd lista ut hur vi bäst utför denna praktik.

Det kommer inte att vara enkelt, att transformera hela samhället kommer kräva ett ihållande och ordentligt arbete utfört av mängder av människor. Även om "ingen har lyckats hittills", i benämningen att vi ännu inte har nått total självorganisering eller "allt åt alla", så har många vins-

¹⁰ Detta var något de utforskade sig fram till på egen hand genom sin praktik. Sedan kom de att hålla en studiecirkel på texten *Social Anarchism and Organisation*, som jag flera gånger hänvisat till i fotnoterna. Det var ett av studiecirkeltillfällena som introducerade mig till specisimen.

niskors gemensamma behov. Genom massorganisationer inom sociala rörelser kan människor erövra förbättringar i sin vardag från rådande maktstrukturer samtidigt som de bygger egna självorganiserade maktstrukturer. I denna process börjar de förstå sin egen agens, och tillsammans med andra lär de sig hur den kan utövas för att förbättra sina levnadsvillkor. Det är genom den praktiken som horisonten för vad som är möjligt flyttar på sig.

Men var lämnar de oss som politiskt-ideologiskt organiserade?⁶ Specifismens svar är det som på engelska kallas *social insertion*. Vår uppgift blir att delta i dessa sociala rörelser, att vara med och bygga upp dem samt att stärka dem så de kan nå sin fulla potential. Detta genom att sprida minnen och erfarenheter av tidigare rörelser, så att de som organiserar sig idag kan lära sig av de historiska rörelsernas framgångar och misslyckanden. Det sker också genom att revolutionärer lär ut metoder och praktiker som både stärker rörelsen i nuet samtidigt som det bildar de typer av relationer vi vill se i framtiden.

Vi deltar alltså inte som passiva aktörer, utan precis som alla andra delar av en social rörelse försöker vi influera den med våra idéer. Vår gemensamma politisk-ideologiska organisation finns till för att vi ska kunna bilda en gemensam strategi i syfte att maximera vårt inflytande. Därför att vi utan en egen organisation förblir ensamma isolerade aktörer och våra idéer kommer att sakna den gemensamma kraft bakom dem som krävs för att maximera deras spridning. Viktigt att poängtera är att vi inte pratar om en slags "entrism", som förespråkas av statsocialister, med synsättet att massorna behöver ledas och deras organisationer kontrolleras från ovan. Vår relation till de sociala rörelserna är istället jämlik, vi deltar i kampen sida vid sida med dem inom samma massorganisationer (om det är en kamp vi själva ingår i). Vår sätt att influera dem sker genom spridandet av våra budskap, diskussion eller att visa med exempel.

Vår roll innefattar även att motverka de tendenser som för sociala rörelser bort från total självorganisering. Det kan vara i form av auktoritära element som statssocialisterna, som ser de sociala rörelserna endast som en massa att kontrolleras och ledas av en revolutionär elit. Ett synsätt och

and Libertarian Socialism i Social Anarchism and Organisation av Federação Anarquista do Rio de Janeiro (FARJ).

⁶ För en djupare genomgång av specifistisk teori om sociala rörelser, samt hur vi som ideologiskt-politiskt organiserade bör förhålla oss till dem, se kapitel 6: *Organisation and Social Force*, kapitel 10: *The SAO: Social Work and Insertion* och kapitel 13: *The SAO: Relations of the Specific Anarchist Organisation with the Social Movements* ur samma text.

strategi som bidrar till transformering av rörelsen i motsatt riktning från total självorganisering, där människor fortsätter att sakna en egen politisk agens. Ett annat är gräsrotspolitiker, som istället för källa till självorganisering ser sociala rörelser som grogrunden för en ny bas till partiet. Lyckas dessa knyta sig an till rörelsen så kommer arbetet för en total självorganisering av samhället att glömmas bort och ersättas av arbete för att få en ny representant invald i de nuvarande maktstrukturerna. Människor lägger sina förhoppningar om samhällsförändringar på dessa "representanter av rörelsen" istället för att lära sig sin egen agens och bygga sin gemensamma självorganiserade makt.

Även utan påverkan av auktoritära element kan sociala rörelser innehålla liberala och konservativa tendenser. Människor är uppfostrade inom de rådande maktstrukturerna och det sätter sin prägel på dem. Vår roll blir därför även att motverka dessa tendenser och istället framhäva det som tar folk mot total självorganisering av samhället – egenskaper som: *självorganisering, horisontalitet, direkt aktion* och *revolutionärt perspektiv*.⁷

Vad innebär dessa egenskaper? *Självorganisering* innebär att människor bildar egna massorganisationer för att främja sina intressen och bygga egna maktstrukturer, utanför och i motstånd mot de rådande förtryckande strukturerna⁸. Dessa massorganisationer bör bevara autonomi från andra icke-självorganiserade maktstrukturer. Annars riskerar de att bli beroende av dem; på kort sikt bromsas självorganiseringen och på lång sikt blir rörelsen helt knuten till de icke-självorganiserade strukturerna och projektet för byggandet av den egna makten rinner ut i sanden. Historiska exempel på detta är hur hyresgäströrelsen, eller mer specifikt Hyresgästföreningen, knöt sig an till statens strukturer genom att institutionaliseras. Vad som idag finns kvar av den en gång kämpande hyresgästorganisationen är en representativ byråkrati som gång på gång prioriterar organisationens egen institutionella ställning före hyresgästers egenmakt och intressen.

Vill vi faktiskt aktivera människor och bidra till att göra dem till aktörer med en egen politisk agens och med förmågan att kunna självorgani-

⁷ Mitt försök till en förkortad, och något omformulerad variant, av de egenskaper (*force, class struggle, autonomy, combativeness, direct action, direct democracy and revolutionary perspective*) hos sociala rörelser som FARJ argumenterar för i kapitel 7: *Social Movements and the Popular Organisation* ur samma text.

⁸ Ett begrepp som används i samtida anarkistisk litteratur för att teoretisera kring denna typ av självorganiserade makt är "Popular Power". För den som är intresserad av vidare läsning på detta rekommenderar jag texten *Create a Strong People: Discussions on Popular Power* av Felipe Corrêa (översättning av Enrique Guerrero-López).

sera samhället måste de själva vara beslutsfattarna i sina organisationer. Som en naturlig förlängning av principerna bakom självorganisering bör därför *horisontalitet* eftersträvas inom dessa strukturer. Horisontalitet innefattas både av struktur- och en kultur av självbestämmande. Enkelt sagt ska de som berörs av ett beslut ha möjligheten att vara med och fatta det. För att kunna fatta beslut som berör fler än de som kan ses i en möteslokal kan strukturerna skalas upp genom bildandet av koordinerande organ som länkar samman dem i större och större enheter.⁹

En vidare förlängning av självorganisering är dess form i handling: *direkt aktion*. Direkt aktion innebär att människor bygger en gemensam makt för att direkt skapa förändringar som de vill se, eller där det inte är möjligt att kräva den genom kamp från det rådande systemet. Direkt aktion förknippas oftast med vandalism och skadegörelse, men i verkligheten handlar det om att människor själva har agensen i sina konflikter, och inte de som säger sig representera dem. En möjlig direkt aktion kan ske genom att föräldrar i ett grannskap organiserar barnpassning på kvällstid tillsammans med sina grannar. Ett annat mer bekant exempel är strejken, exempelvis i form av en hyresstrejk där grannar, genom sina grannskapsorganisationer, vägrar betala hyran tills hyresvärden möter deras krav.

Det får dock inte stanna där, då vi vet att kampen för total självorganisering sträcker sig längre än att vi i gemenskap utför delar av det reproduktiva arbetet eller att vi får lite mer inflytande över våra bostäder. Det är därför vi bidrar till att alltid bevara ett *revolutionärt perspektiv* inom sociala rörelser och deras massorganisationer. Vi måste ständigt belysa att våra problem endast kan lösas genom att gå till deras rötter – vår alienation från beslutsfattande och kontroll över organiseringen av samhället. I praktiken har jag märkt att detta kan ske genom en prövande process för en massorganisation. Academics for Palestine här i Uppsala började med namninsamling och sina regelbundna walkouts men lärde sig att detta inte räckte för att universitetet skulle lyssna till deras krav. Det fick dem inte att ge upp sin kamp, de fortsatte eskalera sina metoder och, liksom på många andra håll i Sverige, startade upp en tältokupation utanför universitet. Med insikten att det fortfarande krävs mer för att få universitet att gå med på deras krav så har eskalationerna fortsatt i form av sit-ins i administrationsbyggnaden och störande av business as usual genom olika

⁹ Inom anarkismen kallas denna typ av organisationspraktik för federalism. För ett exempel på hur federalism kan tillämpas i praktiken, i denna text tillämpad på studentorganisationer, se *Toward a Student Unionism* av Jasper Conner.